

Poem cu Îngerul meu

Mihaela Albu

Mi-am lăsat papucii lângă pat
frumos așezați - unul lângă altul

Noaptea asta, ca altădată/ ca niciodată
- că de n-ar fi, nu s-ar povesti -
Îngerul desculț poate va avea nevoie de ei
să nu-i înghețe picioarele
când îmi veghează casa vieții
înadins descuiată

o lumină de veghe
și un caiet pe masă deschis
chiar la pagina unde începusem un poem
despre îngeri
poate îl va citi și-l va duce la capăt ...

Cine știe mai bine decât El cum trăiesc îngerii
în îndoielile oamenilor?!

Am adormit așteptând...
Am visat că venise
- Mă vizita numai noaptea
când visele trec prin pereții întunericului căutând
sensul -
Luase în stăpânire toate cuvintele nerostite încă.

Dimineața
papucii erau la locul lor
cuminți

Numai poemul despre îngeri/ cu îngeri/
dispăruse
Se dusesse pesemne în casa de sticlă
acolo unde toate sunt transparente în înțeles

în altă dimineață
mi-l aduse într-o capsulă rezistentă
la vreme și vremuri/
la istorie/
și la toate istoriile despre mine
pe care eu n-am mai putut să le schimb.

Le-am adăugat doar

POEZII ONLINE

un simplu
SFÂRȘIT